

[Начало](#) > ... > [Предприемане На Съдебни Действия](#) > [Медиация](#) > [Семейна Медиация](#) > [Принципи и етапи](#)

Принципи и етапи

Медиацията се характеризира с някои основни принципи, които са общи за различните системи в държавите — членки на ЕС. Независимо кой модел на медиация се прилага, могат да бъдат обособени следните етапи на медиацията.

Основни принципи

Безпристрастност

Медиаторите не проявяват пристрастие и не вземат страна по спора. Медиаторите не са съветници и не дават съвети по личните позиции. Те обикновено препоръчват търсенето на правни съвети успоредно с процеса на медиация.

Поверителност

По принцип посочените обстоятелства и факти и предоставените документи в хода на медиацията не могат да се използват като доказателства по същия случай в съда. Медиаторът не може също така да свидетелства.

Доброволен характер на медиацията

Страните в конфликта трябва да бъдат уведомявани за процедурата по медиация като допълнителна възможност за разрешаване на техния конфликт. Отказът да се използва медиация не оказва въздействие върху резултатите от съдебното решение.

Този принцип не влиза в противоречие със задължителните информационни срещи относно медиацията или дори със задължителната медиация, при условие че страните не са принудени да уредят своя конфликт чрез медиация.

Етапи на медиацията

1. Откриване на процедурата: медиаторът подготвя етапа

Медиаторът започва процедурата с обяснение за същността на медиацията, за самия процес и за своята роля в него. Медиаторът формулира правилата и кани всяка от страните да даде съгласието си за участие в този конкретен процес.

2. Страните се произнасят по проблема

Медиаторът изслушва всяка от страните, която излага своята позиция по проблема.

Той приема с внимание чувствата, дава увереност на страните, когато това е необходимо, и открива опасенията на всяка от страните.

3. Установяване на въпросите за медиация и определяне на план за провеждане на преговори

На този етап медиаторът определя плана за провеждане на преговорите, като обобщава областите, по които има съгласие (сходни опасения) и разногласие. След като се консултира със страните, медиаторът определя въпросите, които следва да бъдат обсъдени.

4. Намиране на възможности/решения

Като води колективно обсъждане със страните, медиаторът им помага да преценят различните възможности/решения за тяхната ситуация.

5. Разглеждане на възможностите и избор на възможност/решение, която/което е най-изпълнима(мо)/приемлива(о)

На този етап медиаторът помага на страните да сближат своите позиции, като разгледат установените възможности и изберат тези от тях, които са най-изпълними и приемливи за всяка страна.

6. Край на медиацията

Постигане на споразумение

Медиаторът помага на страните да съставят ясно и подробно споразумение.

Процесуалните представители могат да прегледат споразумението, постигнато чрез медиация, за да гарантират неговото правно действие във всички съответни правни системи.

Непостигане на споразумение

Ако страните не постигнат споразумение, медиаторът обобщава установените въпроси и евентуално постигнатия напредък. Медиаторът благодари на страните и закрива медиационната сесия. Страните могат да заведат дело в съда.

■ Последна актуализация: 08/10/2020

Тази страница се поддържа от Европейската комисия. Информацията на тази страница не отразява задължително официалната позиция на Европейската комисия. Комисията не поема никаква отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. За да се запознаете с правилата относно авторското право за страниците на ЕС, моля прочетете правната информация.